

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRAVNO SODIŠČE RS, LJUBLJANA

7. 12. 2022

Podpis pristojne
sodne osebe:

REPUBLIKA
SLOVENIJA
UPRAVNO
SODIŠČE

I U 432/2021-45

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodniki mag. Barbara Fajdiga kot predsednica ter dr. Damjan Gantar in Jure Likar kot člana,

ob sodelovanju pravosodne svétnice Martine Greif kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke:

, Dvorakova ulica 5, Ljubljana, ki jo zastopa Odvetniška družba Čeferin in partnerji, o.p., d.o.o., Taborska cesta 13, Grosuplje, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Dunajska cesta 22, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-250/2020/7 z dne 16. 2. 2021,

na seji 7. decembra 2022

RAZSODILO:

- I. Tožba se zavrne.
- II. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV:

1. Urad Republike Slovenije za intelektualno lastnino je kot prvostopenjski organ s svojo odločbo zavrnil zahtevo
(v nadaljevanju prosilec) za dostop do dokumentov v zadevah 31227-14/2014, 3122-35/2013 in 31227-27/2019. Zahtevo je zavrnil iz razloga, ker naj bi navedena dokumentacija izpolnjevala pogoje za obstoj izjeme na podlagi 7. točke prvega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ), 5. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ in 2. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ.
2. Prosilec se je zoper prvostopenjsko odločbo pritožil, drugostopenjski organ pa je pritožbi delno ugodil in prvo točko izreka prvostopenjske odločbe odpravil ter odločil, da mora prvostopenjski organ prosilcu v roku 31 dni od vročitve odločbe v elektronski obliki posredovati več dokumentov iz zadeve št. 3122-35/2013 in zadeve št. 31227-14/2014, pri čemer so ti dokumenti natančno opredeljeni, hkrati pa je tudi določeno, katere dele dokumentov je treba prekriti.
3. V obrazložitvi drugostopenjske odločbe je navedeno, da je v obeh zadevah drugostopenjski organ presojal obstoj zatrjevanih izjem varstva upravnega postopka, izjeme varstva davčnega postopka in izjeme poslovne skrivnosti.
4. V konkretnem primeru gre za dva upravna postopka, ki ju je prvostopenjski organ vodil v okviru svojih pristojnosti na področjih avtorske in sorodnih pravic. Iz obeh postopkov izhaja, da je organ postopka zaključil z izdajo sklepa o odpravi nepravilnosti, v obeh zadevah je bil v teku upravni spor, ki je v obeh zadevah že zaključen. Tožena stranka ugotavlja, da je v obeh primerih izdan akt, ki je pravnomočen. Prvostopenjski organ navaja, da v isti zadevi vodi tudi postopek ugotavljanja, ali je bila odločba prvostopenjskega organa izvršena. Ta posebni ugotovitveni postopek pa v obeh primerih še teče. Vendar drugostopenjski organ ni sledil temu, da postopek v konkretnem primeru še teče. Nadzorna postopka, ki ju je prvostopenjski organ vodil z namenom ugotavljanja skladnosti kolektivnih organizacij z določbami Zakona o kolektivnem upravljanju avtorske in sorodnih pravic (v nadaljevanju ZKUASP) oziroma Zakona o avtorski in sorodnih pravicah, sta se zaključila z izdajo sklepov, s katerima je organ kolektivni

■

organizaciji odredil odpravo ugotovljenih kršitev. Oba sklepa sta dokončna in pravnomočna. Dejstvo, da prvostopenjski organ v isti zadevi z isto številko po pravnomočnosti sklepov vodi tudi postopek nadzora izvršitve izdanega akta, ne pomeni, da je predhodni postopek ugotavljanja skladnosti delovanja kolektivnih organizacij z določbami ZKUASP še v teku. Glede na to, da sta oba nadzorna postopka zaključena, ni mogoče slediti prvostopenjskemu organu, da bi razkrivanje zahtevanega podatka škodovalo izvedbi konkretnega postopka. Dostop do nekega dokumenta na podlagi 7. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ se lahko v celoti zavrne zgolj v času, ko upravni postopek še traja, saj razkritje podatka, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi postopka, ki je že končan, ne more škodovati izvedbi postopka. Dejstvo, da je prvostopenjski organ vodil tudi postopek izvršitve izrečenih ukrepov, ne pomeni, da je zaradi tega postopka treba zavrniti dostop do dokumentov tudi iz postopka ugotavljanja skladnosti delovanja kolektivne organizacije z določbami ZKUASP. Iz časovnega pregleda popisa navedenih zadev ne izhaja, da bi organ še vedno vodil postopka nadzora izvršitve izdanih aktov, drži pa navedba, da v navedenih postopkih še ni izdal sklepov o ustavitvi postopka, s katerimi bi bila ugotovljena odprava predhodno ugotovljene kršitve. Tudi če se sledi prvostopenjskemu organu, da sta postopka nadzora izvršitve izrečenih ukrepov še v teku, pa drugostopenjski organ ugotavlja, da prvostopenjski organ z ničemer ni izkazal in konkretno navedel, kakšna škoda bi postopku nadzora izvršitve izrečenih ukrepov organu nastala. Iz sklepa je jasno razvidno, kakšen ukrep je treba izvršiti in bo organ na podlagi izreka sklepa lahko neovirano presodil in preveril, ali je bil sklep izvršen ali ne. Prvostopenjski organ se pri izkazovanju škode sklicuje na to, da bi lahko kolektivne organizacije ali druge osebe prikrile ali uničile določene dokumente, pomembne za odločanje v postopkih nadzora, vendar je postopek nadzora že pravnomočno zaključen in v konkretni zadevi organ vodi le še nadaljnji postopek nadzora izvršitve sklepa, škode za navedeni postopek pa razen s pavšalno in hipotetično navedbo, da bi nastalo tveganje za nemoten potek postopka izvršbe, organ v ničemer ni izkazal.

5. Prav tako drugostopenjski organ ugotavlja, da ni podana izjema davčnega postopka. V 5. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ organ zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev zaupnosti davčnega postopka ali davčne tajnosti, skladno z zakonom, ki ureja davčni postopek. Pojem davčne tajnosti je opredeljen v prvem odstavku 15. člena Zakona o davčnem postopku (v nadaljevanju ZDavP-2), ki določa, da mora davčni organ kot zaupne varovati podatke, ki jih zavezanec za davek v davčnem postopku posreduje davčnemu organu, ter druge podatke v zvezi z davčno obveznostjo zavezancev za davek, s katerimi razpolaga davčni organ. Načelo tajnosti podatkov ščiti zavezanca za davek pred razkritjem njegovega materialnega položaja, ki je razviden iz davčnih podatkov ali se o njem lahko sklepa. Nadalje 17. člen ZDavP-2 ureja ukrepe in postopke zavarovane davčne tajnosti pri davčnem organu. V prvem odstavku tega člena je navedeno,

da mora biti vsak podatek oziroma vsak dokument ali zbirka dokumentov, ki vsebuje podatke, ki so davčna tajnost, vidno označen kot tak, razen če minister za finance s predpisom iz petega odstavka tega člena določi drugače. Z vpogledom v zahtevano dokumentacijo je drugostopenjski organ ugotovil, da ne gre za dokumente, ki bi nosili oznako davčne tajnosti. Podatki se sicer nanašajo na stranskega udeleženca (v tem sodnem postopku je to tožeča stranka), vendar pa se vsebina podatkov nanaša na podatke skladnosti njegovega delovanja z določbami ZKUASP in na ukrepe glede odprave kršitev in ne gre za dokumente, ki bi jih prvostopenjski organ vodil z namenom, da na njihovi podlagi davčni organ odloči o davčni obveznosti zavezanca. Prvostopenjski organ ni državni organ, pristojen za pobiranje davkov, niti državni organ, ki v davčnih in drugih stvareh odloča o davkih. Dejstvo, da so bili dokumenti pozneje predloženi v postopek pred FURS in so v tistem postopku dobili status davčne tajnosti zgolj pomeni, da jih je kot takšne dolžan varovati FURS, ne pa tudi organi, ki so v upravnih postopkih iz svojih pristojnosti ustvarili oziroma pridobili dokumente za namen svojih postopkov. Prosilec ni zahteval dokumentov iz davčnega postopka, ampak je zahteval dokumente iz upravnega postopka, ki ga vodi organ, ta postopek pa ni bil namenjen odločanju o davčni obveznosti zavezanca, zato izjeme varstva davčnega postopka v konkretnem primeru ni mogoče upoštevati.

6. Prav tako drugostopenjski organ ugotavlja, da ni podana izjema poslovne skrivnosti. Stranski udeleženec (v tem upravnem sporu tožeča stranka) je obstoj poslovne skrivnosti dokazoval s predložitvijo Sklepa o poslovni skrivnosti z dne 11. 10. 2011, Pravilnika o postopku vpogleda v repertoar avdiovizualnih del in v uradno dokumentacijo in Pravilnika o zavarovanju osebnih podatkov. Pravilnik o zavarovanju osebnih podatkov se ne nanaša na varstvo poslovne skrivnosti. Prav tako Pravilnik o postopku vpogleda v repertoar avdiovizualnih del in v uradno dokumentacijo zavoda po vsebini ne predstavlja akta o določitvi poslovne skrivnosti. Drugače pa je drugostopenjski organ ugotovil glede Sklepa o poslovni skrivnosti tožeče stranke. Ta vsebuje izrecno določbo o tem, katere podatke šteje tožeča stranka za poslovno skrivnost. Subjektivni kriterij za določitev poslovne skrivnosti glede zahtevanih informacij je po ugotovitvi drugostopenjskega organa izpolnjen. Ne glede na navedeno pa je drugostopenjski organ ugotovil, da je tožeča stranka kot poslovno skrivnost opredelila vse informacije, ki se nanašajo na njeno poslovanje in posledično vse informacije, ki so vsebovane v navedenih upravnih postopkih, s tem pa tudi tiste dele informacij, ki jih skladno s tretjim odstavkom 39. člena Zakona o gospodarskih družbah (v nadaljevanju ZGD-1) ne bi smela. To določilo namreč določa, da se za poslovno skrivnost ne morejo določiti podatki, ki so po zakonu javni ali podatki o kršitvi zakona ali dobrih poslovnih običajev. Gre za absolutno javne podatke, to je podatke, na katerih razkritje volja prizadetega poslovnega subjekta nima vpliva. Na podlagi teh določb se dovoli dostop do podatka, če gre za podatke o kršitvi zakona. Oba iz presojenih postopkov sta bila postopka nadzora nad skladnostjo delovanja tožeče stranke glede na ZKUASP in oba sta se

■

zaključila z aktom organa, ki je tožeči stranki naložil odpravo kršitev. Glede na to predmetna sklepa ne moreta predstavljati poslovne skrivnosti v delih, v katerih gre za ugotovitve organa o kršitvah zakona ne glede na to, da je tožeča stranka tudi te ugotovitve označila kot poslovno skrivnost. Prav tako je tožeča stranka, kot poslovno skrivnost označila pozive prvostopenjskega organa, pojasnila organa in druge dokumente iz samega postopka, česar ne more storiti. Drugostopenjski organ je zato poslovno skrivnost upošteval le pri tistih dokumentih, ki jih je ustvarila tožeča stranka in delih dokumentov prvostopenjskega organa, kjer je organ zgolj povzemal navedbe tožeče stranke, ne pa tudi pri tistih delih, kjer je te navedbe interpretiral in presojal in postavljajl v okvir ugotovitev posamezne kršitve zakona.

7. Drugostopenjski organ pa je po uradni dolžnosti naložil prvostopenjskemu organu, da v dokumentaciji prekrije tiste osebne podatke, za katere je ugotovil, da za njihovo posredovanje prosilcu ne obstaja zakonska podlaga, zato jih mora organ pred posredovanim dokumentom prosilcu prekriti.
8. V zvezi z dokumentom št. 31227-27/2019 pa je drugostopenjski organ sledil navedbam prvostopenjskega organa, ki se nanašajo na izjemo varstva upravnega postopka. Gre za dokumente, ki so nastali v nadzornem postopku, razkritje katerih bi škodovalo izvedbi konkretnega upravnega postopka. Sledil je temu, da dejansko stanje še ni dokončno ugotovljeno, v teku je namreč pridobivanje podatkov in morebitnih dokazov.
9. Tožeča stranka v tožbi navaja, da je vlogo za vpogled v podatke spisa primarno vložil nato pa se je začelo kot prosilca navajati

Do tega

se tožena stranka ne opredeli, zato je kršila določbo 22. člena Ustave RS. Tožena stranka se tudi ni izjavila do očitne zlorabe pravic prosilca. Tožeča stranka izpostavlja, da je izključni interes prosilca v pritisku na tožečo stranko. Izključni interes je v zasledovanju osebnih koristi, zaradi česar za zahtevo dejansko sploh nima interesa. Gre za osebni interes vlagatelja zahteve. Prosilec želi s pridobitvijo podatkov v nezaključenih postopkih izvajati nadzor nad delom prvostopenjskega organa, kar ni v njegovi pristojnosti. Vplivati skuša na tekoče, nezaključene postopke. Vlagatelj zahteve je namreč tudi že deloval proti tožeči stranki v več drugih zadevah. Gre za kontinuirano večletno zlorabo pravice. Nadalje tožeča stranka navaja, da postopki, ki se vodijo pred prvostopenjskim organom, še niso zaključeni. Prosilec bo skušal v nezaključenih postopkih nadzora vzpostaviti prikrojeno dejansko stanje, s katerim bo prikazoval, da je delovanje kolektivne organizacije nezakonito, čeprav o tem sploh še ni bilo odločeno. Prvostopenjski organ že ves čas zatrjuje, da ne gre za končane upravne postopke, ampak za postopke, ki so še predmet vsebinske obravnave. Ni jasno, kako lahko tožena stranka odloči o vsebini spisa, ki ga sicer vodi drug organ. Odločitev tožene stranke je neskladna z njeno ustaljeno prakso. Tožena stranka posega na

področje ZKUASP, čeprav ne gre za predpis s področja tožene stranke. Tožena stranka je odločila o zadevi, ki je v pristojnosti organa, ki mu ni nadrejena. V zvezi z izjemo davčne tajnosti tožeča stranka predlaga, da se opravi tudi poizvedba pred FURS in primerja vsebino njihove presoje z vsebino postopkov nadzora pred prvostopenjskim organom. Prvostopenjski organ in FURS sicer presojata dokumentacijo vsak v sklopu svojih pristojnosti in pooblastil, a gre za listine in vsebino, ki so identična. Navedeno tako predstavlja izjemo po 5. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Tožena stranka se ni opredelila do vseh kriterijev, kdaj se nek podatek šteje za davčno tajnost. Ni opravila vpogleda v postopek, ki se vodi pred davčnim organom. Že dejstvo, da je v zvezi z istimi listinami FURS zavrnil zahtevo za vpogled v spis, ki ga vodi davčni organ, mora zadostovati za izpolnjenost pogojev po izjemi varstva davčnega postopka. Poleg tega vlagatelj zahteve vlaga svojo zahtevo zaradi sledenja neupravičenim interesom, šikaniranjem in nagajivosti. Vlagatelj s ponavljajočimi ravnanji skuša priti do nekih pol podatkov ali nedokončanih postopkov. Organ pa lahko dostop do zahtevane informacije v skladu s petim odstavkom 5. člena ZDIJZ zavrne, če prosilec zlorabi pravico do dostopa informacij javnega značaja oziroma je očitno, da je zahteva šikanoznega značaja. Tožeča stranka predlaga, naj sodišče izpodbijano odločbo odpravi in vrne zadevo toženi stranki v ponovno odločanje, zahteva pa tudi povrnitev stroškov postopka, v primeru zamude z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

10. V dopolnitvi tožbe tožeča stranka ponovno navaja, da gre pri dokumentaciji, ki je predmet presoje, za še vedno trajajoče ugotovitvene postopke, ki niso predmet nadzora javnosti. Končne odločbe o tem še niso bile izdane. V kolikor bi bil prvostopenjski organ že v fazi izdaje sankcij po 72. členu ZKUASP, bi bili postopki že zaključeni in v izvršitveni fazi, tako pa so šele v ugotovitveni fazi.
11. Tožeča stranka je vložila tudi zahtevo za izdajo začasne odredbe, s katero je predlagala, naj sodišče do izdaje pravnomočne odločitve odloži izvršitev izpodbijane odločbe. Sodišče je zahtevi za izdajo začasne odredbe ugodilo tako, da je izvršitev prve točke izreka izpodbijane odločbe zadržalo do pravnomočne odločitve v tem upravnem sporu.
12. Tožena stranka v odgovoru na tožbo v zvezi z navedbami, ki se nanašajo na legitimacijo prosilca, pojasnjuje, da se postopek dostopa do informacij javnega značaja vselej začne na zahtevo stranke oziroma prosilca, v konkretnem primeru se je začel z zahtevo z dne 17. 2. 2020, ki jo je vložil kot zastopnik

kar pomeni, da pravico do informacije uveljavlja to interesno združenje. ni nastopal v svojem imenu, ampak v imenu navedenega združenja. Tožena stranka se ne strinja z navedbami tožeče stranke glede zlorabe pravice. Prosilcu za dostop do informacij javnega značaja ni treba izkazovati namena, zakaj določeno informacijo potrebuje. Interes pri zahtevi ni

■

pomemben. Tožena stranka ne sledi temu, da ker je prosilec zahtevo do informacij vložil pri različnih organih, da naj bi šlo za zlorabo pravice. Na izjemo varstva upravnega postopka se lahko sklicuje zgolj zavezanec, ki konkretni upravni postopek vodi. Tožeča stranka pa ima status stranskega udeleženca, ki upravnih postopkov ne vodi. V obravnavanem primeru ni sporno, da so predmet zahteve informacije, ki so bile pridobljene ali sestavljene zaradi upravnega postopka, kar je prvi pogoj zatrjevanje izjeme. Ne drži, da tožena stranka nima pristojnosti ugotavljati, ali je postopek v teku. To je celo njena dolžnost, da ugotovi, ali je zatrjevana izjema podana. Tožena stranka je v svoji odločbi podrobno pojasnila, zakaj je odločila, da gre pri zahtevanih dokumentih za zaključene postopke. Glede zatrjevanja izjeme davčnega postopka pa prosilec ni zahteval dokumentov iz davčnega postopka, ampak dokumente iz upravnega postopka, ki ga vodi prvostopenjski organ. Zato izjeme varstva davčnega postopka v konkretnem primeru ni mogoče upoštevati. Sicer je mogoče slediti navedbam tožeče stranke, da o davčni tajnosti lahko govorimo tudi pri organih, ki ne postopajo po določbah ZDavP-2, vendar to velja le v primerih, ko je pri podatkih, ki naj bi bili davčna tajnost, nesporno izkazana povezanost med davčnim organom in drugim organom. To v konkretnem primeru pomeni, da bi se morale zahtevane informacije pri organu voditi samo za namen, da bi davčni organ na podlagi teh podatkov odločil o davčni obveznosti. Tega pa niti prvostopenjski organ niti tožeča stranka nista izkazala. Zagotovo pa ni dolžnost tožene stranke, da opravlja poizvedbo na FURS, ali gre za identične dokumente, v katerih je FURS že odločil po ZDIJZ. Glede izjeme poslovne skrivnosti pa tožena stranka vztraja pri tem, da ta ni podana pri informacijah, pri katerih gre za ugotovitve organov o kršitvah zakona. Tožena stranka predlaga, naj sodišče tožbo zavrne.

13. Sodišče je v postopek kot stranki z interesom pritegnilo tudi prosilca in prvostopenjski organ. Prvostopenjski organ na tožbo ni odgovoril. Prosilec v odgovoru na tožbo navaja, da je tudi sam vložil tožbo zoper v tem upravnem sporu izpodbijano odločbo in s tem v zvezi predlaga, naj sodišče združi oba postopka. Prvostopenjska odločba se jasno glasi na prosilca

S tem v zvezi navaja, da gre za pravno nerelevantne tožbene očitke. Namere prosilca niso v ničemer šikanozne. Oba upravna postopka, za katera se zahteva dokumentacija, sta že zaključena. Ugotovljeno dejansko stanje v obeh postopkih je povsem drugačno od dejanskega stanja, ki se ugotavlja v morebitnem naknadnem postopku nadzora nad izvršitvijo obeh odločb. Tožena stranka je tudi pravilno upoštevala izjemo poslovne skrivnosti. Sporna dokumentacija pa tudi nima oznake davčne tajnosti. Ti podatki niso nastali in niso vezani na dejstvo pobiranja davkov. Pri presoji uporabe izjeme davčnega postopka je bistven namen zbiranja, pridobivanja in obdelave podatkov. Če bi sledili stališču tožeče stranke, bi bili lahko vsi podatki o plačah javnih uslužbencev davčna tajnost, ker se nahajajo v davčnih postopkih za odmero dohodnine. Stranka z interesom

■

predlaga, naj sodišče tožbo zavrne in tožeči stranki naloži plačilo stroškov upravnega spora.

14. Tožeča stranka v pripravljalni vlogi med drugim ponovno navaja, da prosilec zasleduje izključno zasebni interes. Ponovno poudarja, da bi morala tožena stranka sama vpogledati v spis davčnega postopka. Gre namreč za listine in vsebino, ki so identična.

K točki I izreka:

15. Tožba ni utemeljena.
16. Sodišče najprej uvodoma pojasnjuje, da ni sledilo predlogu stranke z interesom – prosilca, da bi oba upravna spora, v katerih je vložena tožba zoper isto odločbo, združilo. Zakon o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1) v prvem odstavku 42. člena sicer določa, da lahko sodišče s sklepom več pri oddelku odprtih postopkov v istem predmetu združi v skupno obravnavanje, lahko pa tudi odloči, da se več v enem postopku vloženih zahtev obravnava in o njih odloči v ločenem postopku. Ker gre za tožbi dveh različnih tožnikov, pri čemer vsak od njih izpodbija različne dele sicer iste odločbe, je sodišče odločilo, da se vsaka zadeva obravnava ločeno.
17. Sodišče ugotavlja, da so v tem upravnem sporu med strankama sporna vprašanja, ali so pri zahtevanih informacijah, ki se nanašajo na dva upravna postopka, ki ju je vodil prvostopenjski organ, podane izjeme iz 7., 5. in 2. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Sodišče meni, da niso izpolnjeni pogoji za obstoj teh izjem, saj sta bila upravna postopka že zaključena, zato dostop do informacij ne more škodovati njuni izvedbi, zahtevani dokumenti ne ustrezajo pogojem, da bi jih lahko obravnavali kot davčno tajnost, ker niso nosili oznake davčne tajnosti in jih prvostopenjski organ ni obdeloval za namene davčnega postopka, da bi na njihovi podlagi davčni organ odločil o davčni obveznosti, za poslovno skrivnost pa ne gre iz razlogov, ker so podatki po zakonu javni, če gre za podatke o kršitvi zakona ali dobrih poslovnih običajev. Glede neobstoja navedenih izjem se sodišče v celoti pridružuje razlogom v izpodbijani odločbi, zato skladno z drugim odstavkom 71. člena ZUS-1 ne bo ponavljalo razlogov za odločitev. Sodišče zgolj poudarja, da je tožena stranka pravilno ugotovila, da je prvostopenjski organ postopka zaključil z izdajo sklepa o odpravi nepravilnosti in da je v obeh primerih izdan akt, ki je pravnomočen. Pravilno je ugotovljeno, da dejstvo, da prvostopenjski organ v isti zadevi z isto številko po pravnomočnosti sklepa vodi tudi postopek nadzora izvršitve izdanega akta, ne pomeni, da je predhodni postopek ugotavljanja skladnosti delovanja kolektivnih organizacij z določbami ZKUASP še v teku in zato ni mogoče slediti prvostopenjskemu organu, da bi razkrivanje zahtevanega podatka škodovalo izvedbi konkretnega postopka. Tožena stranka je zavzela pravilno stališče, da dejstvo, da je prvostopenjski organ vodil tudi postopek izvršitve izrečenih ukrepov, ne pomeni, da je zaradi tega postopka treba zavrniti dostop do dokumentov tudi iz postopka ugotavljanja

■

skladnosti delovanja kolektivne organizacije z določbami ZKUASP. Iz navedenih razlogov sodišče ne sledi tožbenim navedbam, da je tožena stranka dopustila vpogled v dokumentacijo, kjer upravni postopki še niso zaključeni. Prav tako je drugostopenjski organ pravilno ugotovil, da ne gre za dokumente z oznako davčne tajnosti, poleg tega pa prvostopenjski organ ni državni organ, pristojen za pobiranje davkov, niti državni organ, ki v davčnih in drugih stvareh odloča o davkih. Poleg tega prosilec ni zahteval dokumentov, v zvezi s katerimi bi prvostopenjski organ vodil davčni postopek, ampak je zahteval dokumente iz upravnega postopka, ta postopek pa ni bil namenjen odločanju o davčni obveznosti zavezanca. Drugostopenjski organ je tudi pravilno ugotovil, da je subjektivni kriterij za določitev poslovne skrivnosti glede zahtevanih informacij sicer izpolnjen, vendar pa tretji odstavek 39. člena Zakona o gospodarskih družbah (v nadaljevanju ZGD-1) določa, da se za poslovno skrivnost ne morejo določiti podatki, ki so po zakonu javni ali podatki o kršitvi zakona ali dobrih poslovnih običajev, pri obeh presojenih postopkih pa je prvostopenjski organ tožeči stranki naložil odpravo kršitev, zato predmetna sklepa ne moreta predstavljati poslovne skrivnosti v delih, v katerih gre za ugotovitve organa o kršitvah zakona ne glede na to, da je tožeča stranka tudi te ugotovitve označila kot poslovno skrivnost.

18. V zvezi s tožbeno navedbo, da je vlogo za vpogled v podatke primarno vložil nato pa se je začelo kot prosilca navajati (

), sodišče ugotavlja,
da je pod prvo zahtevo z dne 17. 2. 2020 bil podpisan tako kot

), enako pa velja tudi za dopolnitev zahteve z dne 23. 3. 2020. Poleg tega je tudi prvostopenjski organ kot prosilca obravnaval navedeno gospodarsko združenje in ne . Glede na navedeno sodišče meni, da ne more biti sporno, da je bila zahteva vložena s strani

19. V tožbi tožeča stranka med drugim navaja, da je izključni interes prosilca v pritisku na tožečo stranko, zasledovanje osebnih koristi in osebni interes vlagatelja ter da želi prosilec s pridobitvijo podatkov izvajati nadzor nad delom prvostopenjskega organa, vplivati na tekoče nezaključene postopke in da naj bi šlo za zlorabo pravice. S tem v zvezi sodišče pojasnjuje, da so skladno s prvim odstavkom 5. člena ZDIJZ informacije javnega značaja prosto dostopne pravnim ali fizičnim osebam. V drugem odstavku 5. člena ZDIJZ je določeno, da ima vsak prosilec na svojo zahtevo pravico pridobiti od organa informacijo javnega značaja tako, da jo pridobi na vpogled ali da pridobi njen prepis, fotokopijo ali njen elektronski zapis. Iz navedenih določil izhaja, da je do informacij javnega značaja upravičen vsakdo in mu pri tem ni potrebno izkazovati niti pravnega interesa niti navajati razlogov, zakaj želi dostop do neke informacije. V postopku dostopa do informacij javnega značaja ni pomembno, iz katerih razlogov želi prosilec dobiti

informacijo, saj gre za univerzalno pravico, ki pripada vsakomur. Zaradi tega so te tožbene navedbe brezpredmetne. V skladu s petim odstavkom 5. člena ZDIJZ lahko sicer organ prosilcu izjemoma zavrne dostop do zahtevane informacije, če prosilec z eno ali več funkcionalno povezanimi zahtevami očitno zlorabi pravico dostopa do informacij javnega značaja po tem zakonu oziroma je očitno, da so zahteva ali zahteve šikanoznega značaja. Vendar v obravnavanem primeru ni podan tak razlog za zavrnitev zahteve, saj v obravnavani zadevi prosilec ni podal več zahtev, temveč zahtevo z dne 17. 2. 2020, ki jo je zgolj dopolnil dne 21. 2. 2020 in razširil dne 23. 3. 2020. Prav tako iz zahteve ni razvidno, da bi bila šikanoznega značaja.

20. V zvezi s tožbenimi navedbami, češ da je tožena stranka odločala o vsebini spisa, ki ga vodi drug organ, to je Urad RS za intelektualno lastnino, ter da je posegala na področje, ki spada v pristojnost tega urada, sodišče pojasnjuje, da se ne strinja s tožbenimi navedbami, da naj tožena stranka ne bi bila pristojna za presojo izjeme iz 7. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Tožena stranka je pristojna za ugotavljanje obstojev vseh izjem, ki so navedene v 6. členu ZDIJZ, saj v nasprotnem primeru sploh ne bi mogla opravljati funkcije, za katero je pristojna, torej presoje, ali določena informacija izpolnjuje pogoje za to, da se jo lahko šteje za informacijo javnega značaja, ali pa takih pogojev ne izpolnjuje.
21. Sodišče tudi ne pritrjuje tožbeni navedbi, da bi morala tožena stranka primerjati vsebino svoje presoje z vsebino presoje FURS, kar se tiče davčne tajnosti, ker gre za listino in vsebino, ki so identična. V skladu s prvim odstavkom 15. člena ZDavP-2 mora davčni organ kot zaupne varovati podatke, ki jih zavezanec za davek v davčnem postopku posreduje davčnemu organu, ter druge podatke v zvezi z davčno obveznostjo zavezancev za davek, s katerimi razpolaga davčni organ. V konkretnem primeru ni šlo za podatke, ki bi jih davčni organ varoval zaradi davčnega postopka, saj zavezanec ni bil davčni organ, ampak gre za podatke, ki jih je zavezanec (Urad RS za intelektualno lastnino) obdeloval zaradi potrebe upravnega postopka. ZDavP-2 v 16. členu določa, da tudi osebe, ki sodelujejo ali so sodelovale pri pobiranju davkov, ali druge osebe, ki so zaradi narave svojega dela prišle v stik s podatki, ki so davčna tajnost, teh podatkov ne smejo sporočiti tretjim osebam. Vendar gre pri zahtevanih podatkih za podatke, ki jih je prvostopenjski organ obdeloval za potrebe svojih upravnih postopkov. Sodišče sicer meni, da je mogoče govoriti o davčni tajnosti, oziroma varovanju podatkov zaradi davčne tajnosti tudi pri organih, ki ne postopajo po določbah ZDavP-2, vendar le v primerih, ko je pri podatkih, ki naj bi bili davčna tajnost, nesporno izkazana povezanost med davčnim organom in drugim organom, kar pravilno navaja tožena stranka v odgovoru na tožbo. Zahtevane informacije bi moral prvostopenjski organ kot davčno tajnost obravnavati, če bi te informacije obdeloval izključno z namenom, da bi davčni organ na njihovi podlagi odločil o davčni obveznosti. Če gre za identične dokumente, ki jih je za svoje namene kasneje potreboval tudi FURS, Urad za intelektualno lastnino pa jih je potreboval

v druge namene, pa ni dolžnost tožene stranke, da bi pri FURS opravljala poizvedbo.

22. Ker je odločitev tožene stranke pravilna, je sodišče na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1 tožbo zavrnilo. Sodišče je v navedeni zadevi odločilo na nejavni seji brez glavne obravnave, ker dejansko stanje, ki je relevantno za odločitev o zadevi, to je obstoj zahtevane dokumentacije, med strankami ni sporno, pač pa je sporna le pravna presoja, ali so v danem primeru podane izjeme z vidika določil ZDIJZ. V takem primeru pa prvi odstavek 59. člena ZUS-1 daje sodišču izrecno pooblastilo, da lahko odloči o zadevi tudi brez glavne obravnave. Poleg tega so se vse stranke razen prosilca glavni obravnavi odpovedale.

K točki II izreka:

23. Ker je sodišče tožbo zavrnilo, trpi skladno s četrnim odstavkom 25. člena ZUS-1 vsaka stranka svoje stroške postopka.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 7. december 2022

Predsednica senata:
mag. Barbara Fajdiga, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom
Podpis pristojne sodne osebe:

